

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/225/2014
Identifikačné číslo spisu:	8703899923
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8703899923.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: T. I., nar. XX. júna XXXX, bytom M., o vymoženie 427,21 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn.: 19Er/220/2003, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 5. marca 2014, č. k.: 3CoE/182/2013-64, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnému sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad uznesením z 29. marca 2013 č. k. 19Er/220/2003-31 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 41,98 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku), lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. Tomáš Kušnir, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinného určil oprávnený tým, že jeho osobu vopred predformuloval vo formulárovej zmluve a nešlo o výber zástupcu zo strany povinného. Samotná skutočnosť, že advokát Mgr. Tomáš Kušnir bol vybraný priamo oprávneným, nemohla viesť k záveru, že menovaný advokát bude hájiť záujmy osoby, ktorá mu plnú moc na svoje zastupovanie udelila, ale naopak nasvedčuje záveru, že bude hájiť predovšetkým záujmy oprávneného, ktorého okrem toho zastupuje i v mnohých iných exekučných konaniach vedených na tunajšom súde. Súd mal preto za preukázané, že notárska zápisnica je nevykonateľná, pretože bola spísaná na základe neplatnej a neúčinnnej plnej moci.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove uznesením z 5. marca 2014 sp. zn. 3CoE/182/2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie vo výroku o zastavení exekúcie potvrdil. Zmenil uznesenie vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 43,20 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Odvolací súd poznamenal, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, pretože za povinnú osobu, uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného - povinného. Aspekt zjavnosti vyplýva zo skutočnosti, že oprávnený určil vopred Mgr. Tomáša Kušníra vo formulárovej zmluve, a teda nešlo o výber zástupcu zo strany povinného. Zástupca konal zákonom nedovoleným spôsobom, ak podpísal zápisnicu za povinného. Právny úkon urobený zástupcom nespĺňajúci podmienky upravené v ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) je v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný. Notárska zápisnica predložená oprávneným nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, lebo bola spísaná na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Za takejto situácie súd prvého stupňa správne postupoval, ak exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p.) zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený, lebo nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únieového práva. Právna úprava vnútroštátneho práva dostatočným spôsobom umožňuje aplikáciu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), 5. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nedostatočne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod zn. sp. zn. 5 Oboer 360/2013, 5 OboE 152/2013, 5 Oboer 228/2013, 5 OboE 89/2013, 5 Oboer 188/2013, 5 OboE 92/2014, 5 Oboer 315/2013, 5 OboE 137/2013, 5 Oboer 240/2013, 5 OboE 97/2013, 5 Oboer 310/2013, 5 OboE 135/2013, 5 Oboer 300/2013, 5 OboE 128/2013, 5 Oboer 280/2013, 5 OboE 116/2013, 5 Oboer 218/2013, 5 OboE 82/2013, 5 Oboer 275/2013, 5 OboE 112/2013, 5 Oboer 320/2013, 5 OboE 139/2013, 5 Oboer 372/2013, 5 OboE 158/2013, 5 Oboer 276/2013, 5 OboE 113/2013, 5 Oboer 273/2013, 5 OboE 110/2013, 5 Oboer 157/2013, 5 OboE 44/2013, 5 Oboer 176/2013, 5 OboE 55/2013, 5 Oboer 169/2013, 5 OboE 49/2013, 5 Oboer 110/2013, 5 OboE 138/2014, 5 Oboer 139/2013, 5 OboE 36/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak

vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.